"ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧିର ଲକ୍ଷଣ"

ଆଜି ସ୍ନେହର ସାଗର, ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିଧାତା, ବରଦାତା ବାବା ନିଜର ସମସ୍ତ ସ୍ନେହୀ ସହଯୋଗୀ ଏବଂ ସହଜଯୋଗୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମିକ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହର ମିଳନ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମିଳନ ବିଚିତ୍ର ମିଳନ ଅଟେ । ସାରା କଳ୍ପରେ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ମିଳନ ମେଳା ଆଉ କେବେ ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ଏହି ସଂଗମଯୁଗକୁ ହିଁ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ମିଳନ କରାଇବାର ବରଦାନ ମିଳିଛି । ଏହି ବରଦାନୀ ସମୟରେ ବରଦାତା ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବରଦାନୀ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଏହି ଅବିନାଶୀ ବରଦାନକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବିଧାତା ଏବଂ ବରଦାତା ହେବାର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ଚାଲିଥାଏ । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ବରଦାନର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜର ସଦାକାଳର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ମିଳନ ମେଳାକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି କରୁଥିବା ଭୋଳା ଅର୍ଥାତ୍ ସିଧାସାଧା ବା ସାଧାରଣ ଆତ୍ମାମାନେ କିଭଳି ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ରାଜ ବିଦ୍ୟାର ଅଧିକାରୀ, ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାର ଅଧିକାରୀ, ଅଳ୍ପକାଳର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ବା ଧର୍ମନେତା ହେବାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ବିବେଚିତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା କେଉଁ ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ? ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିବାର ବିଶେଷତା, ଯାହାକି କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ହିଁ ରହିଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନାମୀଗ୍ରାମୀ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଭୋଳା ବା ସାଧାରଣ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବରଦାତା ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ବିଶେଷ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛ । ଯେଉଁମାନେ ଆଜିକାଲିର ନାମୀଗ୍ରାମୀ ଆତ୍ମା ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନମସ୍କାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବନ୍ଦନା କରୁଛନ୍ତି - ଏହିଭଳି ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛ । ତେବେ ନିଜ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ନିଶା ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ନିରାଶ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆଶାବାଦୀ କରିଦେବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର ବିଶେଷତା । ବାପଦାଦା ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ରହି ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଥିଲେ । ଯଦି କୌଣସି ନ ଜାଣିଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କହିବ ଯେ ଏହି ସଭାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ସ୍ୱୀକାର କରିବ ? ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ, ଆନ୍ତରିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନାଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇବାର ମୂଳ ଆଧାର । ଅନ୍ତରର ସ୍ନେହ ଅନେକ ଦୂରରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧୁବନ ନିବାସୀ କରିଦେଉଛି । ଦିଲାରାମ ବାବାଙ୍କୁ କେବଳ ଦିଲ୍‌ର ସ୍ନେହ ହିଁ ପସନ୍ଦ ସେଥିପାଇଁ ଯିଏବି ହୋଇଥାଅ, ଯେପରି ବି ହୋଇଥାଅ, ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ନିଜର କରିନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁନିଆର ଆତ୍ମାମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇବାର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି - ଭାବୁଛନ୍ତି ପରମପିତା ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ଏମିତି ହେବ, ସେମିତି ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ବା ମନ ଭିତରୁ କ'ଣ ବାହାରୁଛି - "ପାଇଗଲୁ" । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ପାଇ ଭରପୁର ହୋଇଗଲ କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆର ବୁଦ୍ଧିମାନ ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପରଖିବାରେ ନିଜର ସମୟକୁ ହରାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ହିଁ କୁହାଯାଇଛି - ବାବା ଭୋଳାନାଥ ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ଚିହ୍ନି ପାରିବାର ବିଶେଷତା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା କରିଦେଇଛି । ଚିହ୍ନିଗଲ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି କରିନେଲ, ଏବେ ଆଉ କ'ଣ କରିବାର ଅଛି ? ସବୁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଆସୁଛି ? ସମସ୍ତେ ତ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ହିଁ ବିଶାଳ ପରିବାରର ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜର ପରିବାରର କୌଣସି ବି ଆତ୍ମା ବରଦାନ ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ ରୁହନ୍ତୁ - ଏହିଭଳି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମନ ଭିତରେ ରହୁଛି ? ନା ନିଜ ନିଜର ଘର ଗୃହସ୍ଥ ଭିତରେ ହିଁ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଯାଉଛ ? ତେବେ ବେହଦ ବିଶ୍ୱ ରୂପୀ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ବେହଦର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ସଫଳତାର ସହଜ ଆଧାର ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛ ନା, ସେଥିପାଇଁ ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଆୟୋଜନ ମଧ୍ୟ କରିଛ । ଯେଉଁ ଅନୁସାରେ ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଆୟୋଜନ କରିଛ ସେତିକି ବିଶାଳ ହୃଦୟ, ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ବିଶାଳ ରୂପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଛ ? ନା ଏହି କଥା ଭାବୁଛ ଯଦି ଭାଷଣ କରିବାକୁ ମିଳିବ ତେବେ କରିଦେବି, ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ବାଣ୍ଟିବାକୁ କୁହାଯିବ ତେବେ ବାଣ୍ଟି ଦେବି ଏହିଭଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ ସବୁ କରିଛ କି ? କ'ଣ ଏହାକୁ ହିଁ ବିଶାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତି କୁହାଯିବ ? ଯାହା ସେବା ମିଳିଲା ତା'କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ କରିଦେବା ଏହାକୁ ବିଶାଳ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା - ଏହାକୁ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ତ କୁହାଯିବ କିନ୍ତୁ ବେହଦର ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି, ବିଶାଳ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ କେବଳ ଏହାକୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବିଶାଳତାର ଚିହ୍ନ ହେଲା - ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ନିଜକୁ ମିଳିଥିବା ଡ୍ୟୁଟିରେ ବା ସେବାରେ ନବୀନତା ଆଣିବା । ଚାହେଁ ଭୋଜନ କରାଇବାର ସେବା ହେଉ ବା ଭାଷଣ କରିବାର ସେବା ହେଉ କିନ୍ତୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେବାରେ, ସବୁ ସମୟରେ ନବୀନତା ଭରିବାକୁ ହିଁ ବିଶାଳତା କୁହାଯିବ । ଯେଉଁ ସେବା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କରିଥିଲ ସେଥିରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଅଲୌକିକତାର ମିଶ୍ରଣ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦରକାର - ଏହିଭଳି

ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମନ ଭିତରେ ଆସୁଛି ? ବା ଭାବୁଛ ଯେମିତି ଚାଲୁଛି ସେମିତି ଚାଲିଥାଉ । ଯଜ୍ଞରେ ସବୁ ସମୟରେ ବିଧି ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଯେପରି ଦିନକୁ ଦିନ ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି ସେହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ବାବାଙ୍କର ଏବଂ ଅଲୌକିକ ପରିବାରର ଆତ୍ମିୟତାର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରାଅ । ବିଚାର କର ମୋତେ କି ପ୍ରକାରର ନବୀନତା ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତ ବିଶାଳ ସମ୍ମିଳନୀ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିବାକୁ ଯାଉଛ ନା । ସମସ୍ତେ କରୁଛ ନା କେବଳ ବଡ ବଡମାନେ କରୁଛନ୍ତି ? ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନା ? ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବା ଦରକାର - ମୋତେ ହିଁ ନବୀନତା ଦେଖାଇବାର ସେବାରେ ଆଗକୁ ବଢିବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ଅଳ୍ପ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ନିମିତ୍ତ ରୂପରେ ଆଗରେ ରଖିବାକୁ ପଡିଥାଏ - ଯେପରି ଅଳ୍ପ କେତେ ଜଣ ତ ଭାଷଣ କରିବେ ନା, ଏତେ ବଡ ସଭାର ସମସ୍ତେ କ'ଣ ଭାଷଣ କରିବେ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଡ୍ୟୁଟୀ ବାଣ୍ଟିନେଲେ ହିଁ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିମିତ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । କେଉଁ କଥାରେ ? ଚାରିଆଡେ ଯେଉଁଠି ବି ଥାଅ, ଯେଉଁ ଡ୍ୟୁଟୀ କରୁଥାଅ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ କୌଣସି ବି ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେଉଁଠି ବି ହେଉଥାଉ ସେହି ସମୟରେ ଦୂରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନା ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର । ଯେପରି ଆଜିକାଲିର ଭି.ଆଇ.ପି.ମାନେ ଯଦି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିନଥା'ନ୍ତି ତେବେ ଶୁଭକାମନା ପଠାଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛି କମ୍ କି ? ତୁମଭଳି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସଫଳ କରିଦେବ ।

ସେହିଭଳି ବିଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମାନସିକ ସେବା କରିବାର ବିଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ଦରକାର । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାଧାରଣ କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି, ସମୟର ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟର୍ଥରେ ନଷ୍ଟ ନକରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା, ପୂରା ସମୟ ବିଶାଳ ସେବାରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ନିଜର ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସହଯୋଗୀ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ସମ୍ମିଳନୀ ତ ଆବୁରେ ହେଉଛି, ମୁଁ ତ ଅମୁକ ଦେଶରେ ଅଛି, ନା, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ଅଟ । ସେହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାତାବରଣ ନିର୍ମାଣ କର । ଯେବେକି ବିଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଦେଶରୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ରକେଟ୍ ପଠାଇ ପାରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଶୁଭଭାବନା, କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା ଦ୍ୱାରା ଆବୁରେ (ମଧୁବନରେ) ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ? କେହି କେହି ସାକାରରେ ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ବା କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ହେବେ, ଆଉ କେହି ମାନସିକ ସେବା ଦ୍ୱାରା ସେବାରେ ନିମିତ୍ତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲିଥିବ, ଚାହେଁ ପାଞ୍ଚ ଦିନ ହେଉ ବା ଛଅ ଦିନ ହେଉ ସେତିକି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରୂପକ କଙ୍କଣ ବା କଡା ପିନ୍ଧି ରଖିଥାଅ ଯେ ମୋତେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ସେବାର ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ମନେ କର । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭାଷଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବା ଉଚିତ୍ ବା ଯଦି କୌଣସି ବିଶେଷ ସେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ମିଳିବ ତେବେ ଯାଇ ନିଜକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ ମନେ କରିବୁ । ଏହାକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ବି ଅଛ, ଯାହାବି ସେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ମିଳିଛି, ଚାହେଁ ଦୂରରେ ବସିବାର ହେଉ ବା ମଞ୍ଚ ଉପରକୁ ଆସିବାର ହେଉ କିନ୍ତୁ ମୋତେ ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ - ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସେବାରେ ଆତ୍ମିକ ଭାବନାର ତରଙ୍ଗ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବା । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଖୁସିର ଏବଂ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ତରଙ୍ଗ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ସହଯୋଗୀ ଅଟ ? ତେଣୁ ଆଗାମୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବରେ ବା ସମ୍ମିଳନୀରେ ନବୀନତା ଦେଖାଇବ ନା ? ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଗୋଲଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛ ତେଣୁ ଚାରିଆଡେ ଗୋଲଡେନ୍ ଏଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗ ଆସିବାର ଖୁସିର ଲହଡି ଖେଳିଯାଉ । ଦୁନିଆରେ ଆତ୍ମାମାନେ ଭୟଭୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି, ନିରାଶ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଭିତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭବିଷ୍ୟତର ଆଶା ସୃଷ୍ଟି କର । ଭୟଭୀତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଖୁସିର ତରଙ୍ଗ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ଉଚିତ୍, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବଲୀର ଗୋଲଡେନ୍ ସେବା, ଏହିଭଳି ସେବା କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସହି ସୁନା ହୋଇ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କର । ବୁଝିଲ! ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା କରି ନାହିଁ ତାହା କରି ଦେଖାଅ । ଏଭଳି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ ରୂପରେ ତିଆରି କର ଯେଉଁମାନେ କି ଜଣେ ଅନେକଙ୍କର ସେବା କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯିବେ । ଏହିଭଳି ସେବା କରିବା ପାଇଁ ତ ଭାବୁଛ କିନ୍ତୁ କରିବି କରିବି କହି କହି ସମୟ ବିତିଯାଉଛି, ଶେଷରେ ଯେତିକି ମିଳିଲେ ଯେଉଁମାନେ ମିଳିଲେ, ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଏଠାକୁ ନେଇ ଆସୁଛ । ସଂଖ୍ୟା ତ ବଢିଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ବିଶାଳ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏଥିପାଇଁ ରଖାଯାଉଛି ଯେ ସେଥିରେ ଏଭଳି ଆତ୍ମା ଆସିବେ ଯେଉଁମାନେ କି ଜଣେ ଜଣେ ଅନେକଙ୍କୁ ଉଠାଇବାର ନିମିତ୍ତ ହେବେ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସେବା ଚାରିଆଡେ ତ ଚାଲିଛି ନା । ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ତ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଏବେଠାରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ, ନିଜର ସେବା କରିବାର ଏବଂ ନିଜ ସହିତ ଅନ୍ୟ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କର । ଏବେ ବୁଝିଲ - କ'ଣ କରିବ!

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ନେହର ସହିତ ମେହନତ କର । ସ୍ନେହ ଏଭଳି ବସ୍ତୁ ଯାହା ଆଧାରରେ ନା କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ହିଁ କରିଦେବ । ସମୟ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମୟ ବାହାର କରିବ । ଏହା ତ ତୁମର ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ତେବେ ଏବେଠାରୁ ଧରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅ । ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଏଠିକାର ସ୍ଥାନ ତ ଏହିଭଳି, ଏଠିକାର ଲୋକମାନେ ତ ଏହିଭଳି । ତେବେ ଚିନ୍ତା କର

ତୁମେମାନେ ନିଜେ କିପରି ଥିଲ ? ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲ ନା! ଶୁଭଭାବନା ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ଆଚ୍ଛା!

ତୁମେମାନେ ନିଜର ଘରକୁ ହିଁ ଆସିଛ ଏଥିରେ ବାବା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମୟ ତ ସୀମିତ ଯେତିକି ସଂଖ୍ୟା ସେତିକି ଭିତରେ ତ ବଣ୍ଟାଯିବ ନା । ଯଦି ଜିନିଷ ଚାରିଟି ଥିବ କିନ୍ତୁ ନେବା ପାଇଁ ଆଠ ଜଣ ଥିବେ ତେବେ କ'ଣ କରିବ! ସେହି ଅନୁସାରେ କରିବ ନା! ତେଣୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଧି ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାକୁ ହିଁ ପଡୁଛି । ବାପଦାଦା ଏଭଳି ତ କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏତେ କାହିଁକି ଆସିଲ ? ବାବା ତ କହିବେ ଖୁସିରେ ଆସ, ଆମେ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ ସମୟ ଅନୁସାରେ ମିଳନର ବିଧିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ହଁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବତନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ମିଳନ କରିବାରେ କୌଣସି ସମୟ ସୀମା ନାହିଁ ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟ ଚମତ୍କାରୀ କରିଦେଖାଇବ । ଯଦି ସେହିଭଳି କୌଣସି ଆତ୍ମାକୁ ନିମିତ୍ତ କରି ଦେଖାଇବ ତେବେ କୁହାଯିବ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର । ଦିଲ୍ଲୀ ତ ନିମିତ୍ତ ହିଁ ଅଟେ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ ବହୁତ ସମ୍ମିଳନୀ କରିସାରିଲୁଣି । ଏବେ ଯେତିକି ହେବ ସେତିକିରେ ଚଳିଯିବ । ନା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତ ଆହୁରି ଅନେକ ଆତ୍ମା ବାକି ରହିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ କରିପାରିବ । ଦିଲ୍ଲୀ ନିବାସୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିମିତ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ରାଜସ୍ଥାନ କ'ଣ ସେବା କରିବ ? ରାଜସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନମ୍ବରୱାନ ହେବାକୁ ପଡିବ କାରଣ ରାଜସ୍ଥାନରେ ନମ୍ବରୱାନ ହେଡ୍‌କ୍ୱାଟର ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ୍ୟାଳୟ ରହିଛି । କ୍ୱାଲିଟୀ ଏବଂ କ୍ୱାଣ୍ଟିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ ବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିବ ଏବଂ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିବ, ଉଭୟରେ ନମ୍ବରୱାନ ହେବ । ଡବଲ ବିଦେଶୀ ମଧ୍ୟ ନବୀନତା ଦେଖାଇବେ ନା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ଯଦି ଏହି ଖୁସିର ଖବର ବ୍ୟାପୀଯିବ ତେବେ ସମସ୍ତେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟର ସହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବେ । କାରଣ ଲୋକମାନେ ବହୁତ ଭୟଭୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି! ସେହିଭଳି ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିକଟରେ ତୁମର ଆତ୍ମିକ ଖୁସିର ତରଙ୍ଗ ପହଞ୍ଚୁ ଯାହାକି ସେମାନେ ଭାବିବେ ଯେ ଏମାନେ ଫରିସ୍ତା ହୋଇ ଆମକୁ ଶୁଭ ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ବୁଝିଲ! ଏବେ ଦେଖିବା କେଉଁ ଜୋନ୍ ନବୀନତା ଦେଖାଉଛି । ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟା ଆଣୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା କ୍ୱାଲିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଲ ଭଲ ଉଚ୍ଚବର୍ଗର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆଣୁଛନ୍ତି । ଶେଷରେ ବାବା ସମାଚାର ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇବେ । ତେଣୁ କିଛି ନା କିଛି ନବୀନତା କର କାରଣ ନବୀନତା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର ମିଳିବ । ଆଚ୍ଛା!

ସମସ୍ତ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ତଥା ବିଶ୍ୱ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ବେହଦର ସେବାରେ, ବେହଦ ସେବାର ମନୋଭାବରେ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ବିଶାଳ ହୃଦୟ, ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି, ବିଶାଳ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାରେ ନିମିତ୍ତ ମନେ କରି ନିର୍ମାଣର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇ ସେବାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମିକ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ବୃତ୍ତିରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ୟାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

କୁମାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- କୁମାରୀ ଜୀବନକୁ ସର୍ବଦା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଜୀବନ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଏ । କୁମାରୀ ଜୀବନର ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି । ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛ ? ସବୁ କୁମାରୀମାନେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷ ଚମତ୍କାରୀ କରି ଦେଖାଇବ! ନା କେବଳ ପାଠ ପଢୁଥିବ! ବିଶ୍ୱ ସେବାଧାରୀ ହେବ, ନା କୌଣସି ସୀମିତ ଅଞ୍ଚଳର ସେବାଧାରୀ ହେବ ? କେବଳ ଗୁଜୁରାଟର ସେବା କରିବୁ ବା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ବା ଅମୁକ ସ୍ଥାନର ସେବା କରିବୁ ଏଭଳି ନୁହେଁ ? ଏଭରରେଡି ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ସେବା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଭରରେଡି କରିଦେଇପାରିବେ । ତେଣୁ ତୁମେ ସବୁ କୁମାରୀମାନେ ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା କରିପାରିବ । ଆଜିକାଲିର ସରକାର ଯାହା କହୁଛି ତାହା କରିପାରୁଛି ନା ? ଏହିଭଳି ରାଜ୍ୟରେ ରହି ସେବା କରିବାକୁ ହେଲେ ସେତିକି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେବା କରିଲେ ହିଁ ସଫଳତା ମିଳିବ । ତେବେ ଏହି ଜ୍ଞାନର ପାଠପଢାରେ ଅଧିକ ନମ୍ବର ରଖିଛ ? ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏଭଳି ରଖିବା ଦରକାର ଯାହାକି ମୋତେ ନମ୍ବରୱାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ସର୍ବଦା ଏହିଭଳି ବିଶେଷତା ଦେଖାଅ ଯାହାକି କଥା କମ୍ କହୁଥିବ କିନ୍ତୁ ଯାହା ସମ୍ମୁଖକୁ ଯିବ ସେ ତୁମ ଜୀବନରୁ କିଛି ନା କିଛି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବ । ମୁଖରେ ପାଠ ପଢାଇବା ପାଇଁ ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତୁମ ଜୀବନରୁ ପାଠ ପଢନ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବିଶେଷତା । ତୁମମାନଙ୍କର ଜୀବନ ହିଁ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଯାଉ । ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ପାଠ ପଢାଉଥିବା ଶିକ୍ଷକ ନୁହେଁ, କାରଣ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଶୁଣାଇବା ପରେ ଯଦି ତୁମ ଜୀବନରେ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ନ ମିଳେ ତେବେ କେହି ବି ତା'କୁ ମାନିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜର ଧାରଣା ଦରକାର । ତେଣୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯେ ନିଜ ଜୀବନର ଧାରଣା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର କରିବି । ଆଜିକାଲି ତ କେହି ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ବି କରୁନାହାଁନ୍ତି, ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯେପରି ରେଡିଓ ହେଉଛି ଶୁଣିବା ଜିନିଷ ଏବଂ ଟି.ଭି. ଦେଖିବା ଜିନିଷ କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ କାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ? ଟି.ଭି.କୁ, କାରଣ ଶୁଣିବା ଅପେକ୍ଷା ଦେଖିବାକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ସେଭଳି ତୁମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏମାନେ କିପରି ଚାଲୁଛନ୍ତି, କିପରି ଉଠୁଛନ୍ତି, କିପରି ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହିଭଳି ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ । ବୁଝିଲ! ସଂଗମଯୁଗରେ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ମହତ୍ୱ କ'ଣ, ତା'କୁ ତ ଜାଣିଛ ନା ? ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ କୁମାରୀମାନେ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ମହାନ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ମହାନ ଆତ୍ମା ମନେକରି ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛ ନା

ଭବିଷ୍ୟତରେ ହେବା ପାଇଁ ଭାବୁଛ ? କ'ଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛ? ଡବଲ ପାର୍ଟ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛ ? କ'ଣ ବୋଝ ମୁଣ୍ଡାଇବାର ଅର୍ଥାତ୍ ଚାକିରୀ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛ ? ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ବାଳକ ଏବଂ ମାଲିକ ପଣିଆର ସମାନତା ଦ୍ୱାରା ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।

ଯେପରି ବାଳକ ପଣିଆର ନିଶା ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ରହିଛି ସେହିଭଳି ବାଳକ ତଥା ମାଲିକ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପିତାଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର । ମାଲିକ ପଣିଆର ବିଶେଷତା ହେଲା - ଯେତିକି ମାଲିକ ପଣିଆର ନିଶା ସେତିକି ବିଶ୍ୱ ସେବାଧାରୀର ସଂସ୍କାର ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତି ପଟଳରେ ଜାଗ୍ରତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବ । ଯଦି ଦୁଇଟିଯାକ ନିଶା ସମାନ ରୂପରେ ରହିବ ତେବେ କୁହାଯିବ ବାପ ସମାନ ବା ସମାସ୍କନ୍ଧ । ବାଳକ ଏବଂ ମାଲିକ - ଦୁଇଟି ଯାକ ସ୍ୱରୂପ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର୍ମରେ ଦେଖାଯାଉ ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ତେବେ ଅଧୀନତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ, ସନ୍ଧ୍ୟା ଘ. ୬.୩୦ମି. ଠାରୁ ଘ. ୭.୩୦ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯୋଗାଭ୍ୟାସରେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଯେ - ମୁଁ ଆତ୍ମା ବୀଜ ସ୍ୱରୂପ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଗଳ ଅଟେ । ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ମୋଠାରୁ ସର୍ବଶକ୍ତିର କିରଣ ବାହାରି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହେଉଛି ।